

Китептин аты “Энеме кат”

Абдимиталип уулу Келдибек

1994-жылдын 26-августунда Ош областынын Алай районундагы Мурдаш айылында туулган. Алгач мектеп босогосун 2002-жылы N34 Аман Жээнбеков атындагы орто мектебинен аттап, 2013-жылы Бүлөлү айылындагы N37 А. Арзиев атындагы орто мектебинен аяктаган. Мектепти аяктаган соң Бишкектеги БААУнун алдындагы ЖМАга тапшырып, аны ийгиликтүү аяктаган соң Ош шаарындагы ОшМУнун филология факультетинин орус тили жана адабияты адистиги бөлүмүнүн сырттан окуу бөлүмүнө тапшырган. Учурда 3-курстун студенти жана өзү окуп билим алган N37 А.Арзиев мектебинде орус тили, адабияты, англис тили мугалими болуп эмгектенип келүүдө.

"Балдар ай" адабий-чыгармачылык клубунун мүчөсү.

Дүйнө кең эх, түр кызыкка бай дагы,
Дүйнө мүшкүл жакшы-жаман бир жүрөөр...

“Ар түркүн ырлар” бөлүмү

Апакеме

Тогуз ай көтөрүп толгонуп,

Жашоону мага белектеп,
Кымбатым сенсиң жан апа,
Өтөмүн мээриң керектеп.

Байлыгым кымбат алтындан,
Күлгөнүң берип зор бакыт.
Жүрө бер Күнүм жан апа,
Уул-кызыңдан сый татып.

Түйшүгүң түмөн, сеземин,
Бизди деп чачың агарган.
Күтөөрсүң Апа урмат-сый,
Кызыңдан дагы баландан...

Апа деп айтсам миң ирет,
Кумарым канбас ансайын.
Ак сүтүң эмгем аймалап,
Мээнетиң кантип танайын!..

Калкыма кылып көп кызмат,
Эмгегиң Апа актайын!..

Кыш жана апам...

Кечигүү шыбагасы ыйгарылган,
Быйылкы көгүлтүр жаз билбейм неге.
Кечигет мөөнөтүнөн келбечүдөй,
Бороон, суук, кыш ызгаары бир демде эле...

Март айы календарда келген менен,
Сыртта кыш, белгиси жок көктөмдүн эч.
Күйпөлөп апам ар күн үйгө от жагып,
Кийизин карга күбүп өткөнкү кеч...

...түмөндүү үй түйшүгүн жеңип келет,
Түгөнгүс бейишимдин себепкери.
Окшоштой апакемдин мээримине,
Ак кардын себелеген бүртүкчөсү.

Бар болуңуз!

Далай ирет кечип түйшүк азабын,
Балдарым деп чымын жанын сабаалап.

Апам гана тартып азап-жыргалым,
Апам гана мен деп отко бара алат...

Мээрими кең, бүтүн аалам тен келбес,
Апа сенин актоом милдет ак сүтүң.
Унутмакмын кантип улуу эмгегин,
Мен деп тарткан ар бир мүнөт, ай, жыл, түн.

Тирегимсиз таянар тоом өмүрдө,
Апа сиз бар бүтүн турат ааламым.
Кечириңиз кылган болсом каталык,
Кемчилиги болсо эгер балаңдын...

Күлгөнүңүз жазга тең да апакем,
Жарык дүйнө анысайын жадырап.
Сенин барың көңүлүмдү кубантып,
Узак жашооң көңүлүмдү шат кылат...

Асыл апа!.. Бейишим, сиз!.. Багым, сиз!..
Бар болуңуз мээрим-кубанч тартуулап!..

Даярмын...

Эли туруп унутта калганына,
Жаным кейийт тилимдин абалына.
Өзгөлөрчө өз тилин кадырлабас,
Айландык го элдердин чабалына...

Кыргыз деген сыймыктуу атыбыз бар,
Айкөлдүктү туу туткан затыбыз бар.
Айткылачы жээрисек эне тилди,
Кайдан биздин ай тууган бактыбыз бар?!.

Тил билбестин аяймын бул абалын,
Маңкурттуктун сазына кулаганын.
Тилди сүйүү мыйзамга каршы келсе,
Жазага тарт тилазар!.. Мен даярмын!..

Күнөө болсо сүйлөшүү кыргыз тилде,
Жазага тарт тилбезер!.. Мен даярмын!

Тил

Өз журтунда бааланып-баркталбаган,
Көйгөйү көп чечими такталбаган.
Ташка тийип тилимдин өсөм деген,

Үмүтү ай... эзели акталбаган.

Кылым кезген карытып эчен доорду,
Тил абалы бул күндө төмөн нарктуу.
Журтка айландык өз тилин кадырлабас,
Деген ойдо чет тили кадыр-барктуу.

Мейли сүйлө замандаш түрдүү тилде,
Кеңейтип дүйнө тааным, билиминди.
Бирок да жадына тут, баары билет,
Сүйлөөчү эне тилден кимдигинди.

Сүйө бил, сүйгөнүңдү сүйгөнүңдөй,
Тилиң бул жашоодогу эн белги да.
Сактасак ар бирибиз тилибизди,
Акталмак улуулардын эмгеги да.

Кыргыздын тилин сүйүп дүйнө салган,
Илимпоз-чыгаандардын эмгеги да...

Энеме кат

Түйшөлтүп күндө жүрөктү эзет бир себеп,
Билбедим Эне бул доордо илим башкарган.
Маселем айтаар азыркы тилдин абалы,
Унутта калып баратат биздин жаштардан.

Ойлонбой кантем?.. Эне тил жатса каралбай,
Жараксыз калган эскирген эски буюмдай.
Көөдөнүм сыздайт сейилдеп бассам көчөдө,
Кулакка жагым кыргызча аваз угулбай.

Туңгуюк суроо, эртеңки тилдин тагдыры,
Не болот билбейм унутсак кыргыз урпагы.
Байкасам Эне тилиңден сүйкүм көрүнүп,
Англис, орус тилдери журтту курчады.

Кечирчи Эне?!. Тилиңди сенин унуттук,
Чет элдин тили өзүңдөн бийик сезилди.
Түк калбай сезим мекенчил жана улуттук,
Кыргызың Эне азапты далай кечирди.

Көсөмдөр көздөп эл эмес дүйнө кызыгын,
Сатышты Эне жеримден тарта тилимди.
Өлкөмдүн жүзү мыйзамдар жазчу дептерге,

Орустун тили “расмий” болуп кийрилди.

Балээнин баары ушундан тарта башталып,
Кыргыздын тили “эскилик” кейпин кийинди.
Сураарым жаштар сүйөлү чет эл тилдерин,
Орунга коюп тилинен кыргыз кийинки.

Мугалим

Билим берип адамзатка талыкпай,
Кызмат кылган мекенине, коомуна.
Бүт турмуштун оор түйшүгүн моюндай,
Салым кошкон жашаган өз дооруна.

Эч нерсени билбес ойноо бөбөккө,
Ачып берип илим-билим сырларын.
Тарбиялап эрезеге жеткирип,
Инсан үчүн улуу эмгек кыласың.

Билгениңди бүт үйрөтүп баарына,
Асыл жансың эч нерсени аянбай.
“Окуучум” деп бергиң келет жүрөгүн,
Мээрим төгүп эркелетип балаңдай.

Аман болгун эл ичинде дайыма,
Оо мугалим адамзаттын энеси.
Көзү өтсө да энелердин ааламдан,
Тируү бойдон жашай берет элеси...

Унутулбай кылымдарга жашашат,
Мугалимдер- адамзаттын энеси...

Мен мугалим

Билим деген зор дүйнөнүн ачкычын,
Кармап алып бекем тутуп колумда.
Келе жатам жылоосунда жаштыктын,
Мен дүйнөлүк “агартуунун” жолунда.

Билим берип бөбөктөргө, балдарга,
Таанытсам деп албан дүйнө катарын.
Багыт алган куттуу болсун жемиштүү,
Мугалимдик арзып түшкөн сапарым..

Түйшүк тартуу мектептеги мен үчүн,
Кубат болуп унутам да чарчоону.
Мен өзүмө айтам шыбыр үн менен,
“Окутамын, адам кылам канчоону”...

Менден окуп таалим-тарбия алышкан,
Жеткинчектер ачык болсун өрүшүң.
Мага бакыт силер менен үйдө эмес,
Билим уя, мектебимде көрүшүүм.

Мен мугалим!.. Үйрөткүчү жашоонун,
Мен мугалим!.. Жарык шамы өмүрдүн...

Сапарлашка

Оо мугалим, бийиксиң да тереңсин,
Сен экинчи атам дагы энемсиң.
Ушул бала билим алсын деп жүрүп,
Ар күнүндө түйшүк тарткан белемсиң?!

Билем менден көптү үмүт кыласың,
Жашырбастан айтсам кептин ырасын.
Жолун жолдоп мен да болдум мугалим,
Окутмакка ата-эненин баласын...

Мурда сенден билим алсам үйрөнүп,
Азыр менин билимиме гүл өнүп.
Мотурайган келечектин ээлери,
Жатат менден турмуш сырын үйрөнүп.

Көзүм ачтың бүт дүйнөнү таанытып,
Күлүк кылдын кулун кезден таптадың.
Буйрук экен сапар алдык бир жолго,
Дүйнө-мүлккө кызыгууну таштадым.

Жигерчилер

Мухитин ыр дүйнөнүн чогуу сүзгөн,
Сөз баккан, ыр сыйлаган каламдаштар.
Турмуштун түрткүсүндө жүрөм алыс,
Силерди сагынууда таламдаштар.

Кечкиле, кээ бирөөңү капа кылсам,
Оорутуп дилиңерди ырды сүйгөн.
Менде азыр элес гана калды сүйкүм,

Бир жүргөн силер менен ыйык күндөн.

Жигерчи жан досторум, агам-эжем,
Жүргүлө жарыктыкта аман-эсен.
Маа берген унутпаймын тарбияңарды,
Жаш талант арбын билим алса деген.

Силерден алыс жүрөм ушу күндө,
Жигерчи асылдарым кечиргиле!..

Толгонуу

Мен бүгүн көптү эстеп ойлуу турам,
Өткөнгө улутунуп ичтен сызып.
Канчалык өзгөртөлү деген менен,
Үстөмдүк кылат тура тагдыр-сызык.

Ой жеткен менен түркүн кыялдарга,
Кол жетпей элес болуп кала берет.
Дүйнөдө баскан изи тарых болуп,
Адамзат туулат-өлөт... Бара берет...

Бүтүмү түбү-түшкүр заманандын,
Жакшылык-жамандыгы эриш-аркак.
Ар мүнөт желдей сызып багыты жок,
Четинен өмүр сааты кетип барат...

*** **

Чындык өмүр бир багытка атылган,
Күчтүү закым коштоп учкан ок сымал.
Бүгүн адам жашап турса нур болуп,
Өчөөр эртең жашоо деми от сыңар.

Конокпуз да убактылуу дүйнөдө,
Анда неге байлык жыйып күймөнө.
Көр-тиргилик аркасынан өтөбүз,
Тооп кылууга тил келбестен күрмөөгө.

Кылса бири көп аракет байышка,
Бири түшүп билим деген жарышка.
Адам жолу изилденип бүтпөй эх,
Окшоп кетет куу турмуш “эр сайышка”

Өзүмө кайрылуу

Баш айланткан байлык менен бийликке,
Кул кылбастан напсим менен дилимди.
Жашап өтсөм ошол менин жеңишим,
Окуучума берип илим-билимди.

Ушул дүйнө сыноо тура түшүнсөм,
Жараткандан сыналууга келгенмин.
Ажал келсе “эки ором” бөз менен,
Ууч топурак ээлеп алып жерден мен...

...аттанам да акыреттик жашоомо,
Баары калат жыйган байлык-бийлигим.
Таза жашап абийиримди сактасам,
Тарых айтаар эртең менин кимдигим.

Азгыруучу бул жашоонун куралы,
Деп түшүнөм “керектөөмдү” бу күндүк.
Ар бир кылган иштериме жооп алам,
Кези келсе... А бул жашоо бир күндүк...

Ойлор...

Ойлор кыйнап түгөнбөгөн чеги жок,
Турмуш аттиң ченгелине мыжыган.
Абалдамын... Мезгил өтүп бул күндөр,
Токтоосуна, бүтүүсүнө кызыгам...

Оор күндөрү түшүп бүгүн тагдырдын,
Бірды сүйгөн жүрөгүмдө от-жалын.
Үмүт үзбөй эртең күндөн шайыр-шат,
Сейил курам далдаа кылып ой багын.

Жаным кейип бүтүмүнө бүгүндүн,
Мүшкүл тартуу мага жакын ынактай.
Үмүтүмдүн чыйыр жиби үзүлбөс..
...деген менен куттуу күндөр ыраактай...

...жаштык кезим бирде шаттуу, бирде мун,
Бирде балкып жыргалына бакыттын.
Жашоо делчү келем жолдо күн кечип,
Өмүрүмдүн келип өрүн арыткым.

Жаштыгымда берип мээнет-ооруну,
Оо Жараткан ырыскылуу карыткын!..

Ой толгоо

Турмуш татаал сыноолордон түзүлүп,
Бирде жеңип, бирде үмүт үзүлүп.
Өмүр чындап аккан дайра сыяктуу,
Адам кээде жээкте калат сүзүлүп.

Убактылуу болуп жашоо “мейманы”,
Биз пенделер ишти жасап беймаани.
Моюндабай кемчиликти дилдеги,
Жашоодобуз... Нагыз күнөө дейм аны.

Унуткандай Жараткандын амирин,
Жайылттык эхх жамандыктын тамырын.
Абийирсиздик супарасын байырлап,
Жууруп салды аксымдыктын камырын...

Бүлүндүрүп кээ биринин тагдырын,
Кийип алып адам кейпин акырын.
Багытыбыз бара жаткан бүдөмүк,
Жетпей барат келечекке акылым...

.....

Кызык тура дүйнөнү түшкүр бүт аалам,
Калып чындык жалган айтуу күч алган.
Жамандыкты жасап бирок бирөөдөн,
Адамдар бар жакшылыкты күтө алган.

Бири сансыз байлык чачып манчыркап,
Бири калптан кошоматка баш урат.
А кээ бири ысыраптап ак нанын,
Кээ бирлери итке минген “ач уктап”.

Желкелешип “адамдыкты” чүнчүтүп,
Ойготушту аксымдыкка үн бүтүп.
Жаман иштер кылышууда адамдар,
Өлбөчүдөй ажал жетип күн бүтүп.

Кабырына үйүп арбын кейишти,
Унутушкан акыретти, бейишти.
Дили кара, эки жүздүү адамдар,
Көбөйүүдө... көбөйүшүп кетишти...

Пейлибизди ондойлучу калайык,

Башыбызга сала электе кейишти...

Кайрылуу

Жетекчилер байлык-бийлик көксөгөн,
Артта калып өнүгүүсү өксөгөн.
Өз өлкөмдүн жан кейитип абалы,
Коркуп турам келечектен өспөгөн.

Коррупция жайып кенен кулачын,
Сатылууда ар-намыстар ооба, чын.
Элим деген эртенкини ойлогон,
Торго түшүп эчендеген ылаачын.

Кайгы-муңга табиятты чөгөрүп,
Жаш чырпыктай келе жаткан көгөрүп.
Кыя салып.. эл мүдөөсүн эстебей,
Сайран куруп ар бир күндү өткөрүп...

Өз алдынча эгемендик сакталбай,
Журт үмүтү ташка тийип акталбай.
Керт башынын керектөөсүн толуктап,
Талап алды “көзү тойбос жагалмай”.

Чындык жазган курч калемди сындырып,
Көз жаздымда курал кезеп тындырып.
Эпсиз мактоо, кур кошомат-убада,
Түзөп алды пайдубалын чың кылып.

Эртең билбейм эмне күтөт элимди,
Сатаар балким “баурдас-жээнге” жеримди.
Өлбөсө эгер, уйпаланган акыйкат,
Алаарым чын элим сендик кегимди!..

Махабат улуу дайра кечүү терең,
Сүйүүдөн эки ооз ыр төгүп келем...

“Махабат” бөлүмү

Сенек кыз

Себеп болуп ченеми жок кайгыма,
Сүйүү бердиң ойкума да кайкыма.
Сезим билбес бала кыял сенек кыз,

Жаштыгыңдыр... Жете албадың баркыма.

Эркелесең кээде келип жаныма,
Кылыктанып коюп башың далыма.
Мен өзүмдү эң бактылуу эсептеп,
Бир мактанып алаар элем тагдырга,

Ээлеп баарын жамалын да назын да,
Кышта беле?.. Жок, көктөмдө, жазында.
“-Биз бактылуу өтөбүз ээ”- деди элен,
-жалган жашоо, бул өмүрдүн азында.

Бирок турбай мага берген антына,
Кеттиң секет бир кылчайбай артына.
Кала бердим азап менен достошуп,
Бекем туруп сага берген антыма.

Периштем

Сезимдин багын гүлдөттүң кургап соолуган,
Кезигип мага капилет чыгып жолумдан.
Оюмду уурдап, санаамды бийлеп алдын да,
Куткарып чыктың азаптын темир торунан.

Турпатың ээлеп жүрөктү бүтүн байырлап,
Бейкуттук бербей ак сезим оту жалындайт.
Шаңданып жашоом өзгөрүп башка нук менен,
Күн көрүп жатам бакытта жаным магдырап.

Көңүлсүз күнүм ширелип таттуу үмүткө,
Чек коюп сенин элесиң арман-күйүткө.
Сураарым бүгүн, өзүңдөн сүйкүм периштем,
Сүйбөйт деп мени ызаага уукпа, күйүкпө.

Чынында менин бир сендик аруу тилегим,
Жашагым келет жашоодо сен деп зирегим.
Унутуп өткөн күндөрдө болгон арманды,
Өтүнөөр элем!... Болчу деп өмүр тирегим!..

Үмүткөр болуп жаша дейсиң...

Чөйчөктөй көзүн, карегиң вино куюлган,
Келбетиң кадим алдоочу баштык туюлган.
Жыштыгы ойдун бириндеп бийкеч таңдагы,
Өзүңдү ойлоп жылдыздар сымал суюлган.

Эркимди бийлеп өзүндүк таттуу үмүттөр,
Көздөрүң айтат: “Башканы мендей сүйүп көр,
Чыдагын сүйсөң, азаптын даамын таткын да.
Жашагын болуп сүйүүмө менин үмүткөр”...

...айлам жок бөлөк баш ийип сенин эркиңе,
Күтөмүн кантем азапка башым байланган.
Кыйнаган мени үмүткөр кылган сүйүүдөн,
Көздөрүң менин бактыма бийик айланган.

Мен сени бакытым деп атап алгам...

Муңкантып жан дүйнөмү кайгы басып,
Кусалык кыйнап барат кансыратып.
Тартылып жалгыз сага байландым ээ,
Эмнең бар?.. Арбап алдың алсыратып...

Коштолгон аруу сүйүүм арман менен,
Түшүнбөйм махабаттын жазмышына,
Же балким кыз кылыгын туя билбей,
Калгамбы ак сезимдин каргышына?!,

Тумандап ойлорум да уйгу-туйгу,
Кайдадыр багыты жок сапар алган.
Түбү жок кыялдарга жетеленип,
Мен сени бакытым деп атап алгам...

Үмүтсүз кыялдардан сүйүү куруп,
Мен сени бакытым деп атап алгам...

Карындашка

Нурларын чачып кареги жарык,
Арбап да барат келбети-көркү.
Жашоодон азап тартпаган эч бир,
Наристе мүнөз секелек өзү.

Ай нуру сымал апаппак жүзү,
Агасын кылса өбүүгө кумар.
“Байкелеп” анын шипширин сөзү,
Кубат да берип көңүлгө тумар.

Жылдызы жарык келишкен пери,
Колдору назик мээримин жылуу.
Оюмда менин бир гана тилек,

Апамдын сулуу келини кылуу...

Бой жетсең экен батыраак эле,
Колуңду сурап жиберем жуучу.
Азырча сага колумдан келээр,
Махабат жыттуу ыр белек кылуу...

.....га

Ай жамал жүзү, чачтары кара,
Көзү да кадим карагат кара.
Көргөндүн алып көз жоосун көркү,
Сезимге дароо жаратат жара.

Келбети анын келишкен сулуу,
Өзүнчө бакыт көз салып туруу.
Ойлочу болдум буйруйт деп кимге,
Түгөйүң болуп жанашып туруу...

Көргөндө алгач көз албай сенден,
Ашыгым менин болсочу дегем.
Таанышып калдык ыр окуп анан,
Тагдырдын балким колдоосу белем...

А азыр сендик сезимдер оттой,
Алоолоп турат кызарып чоктой.
Арнаган сүйүүм албасан кабыл,
Сезилет мага чын бакыт жоктой...

Улуу кызга

Жел өпкөн саамай чачын асте сылай,
Бир сулуу тиктейт мени кеп барчылап.
Жан сырын баян кылып жаткан өндүү,
Эрини бош ачылып бек кымтылат.

Таңдантып тартып турса сулуулугу,
Эсимден чыгып анын улуулугу.
Жалгыздык түнөк кылган жүрөгүмө,
Нур болуп таралууда жылуулугу.

“Ак жүздүү, бото көздүү келишкен кыз,
Азабын махабаттын сезишкен кыз.
Кумарпоз бозойлорду ашыктырып,
Сүйүүдө жыргал-азап беришкен кыз”-...

...деп коём ой-саякат курганымда,
Сагынып көргүм келип турганымда.
А бирок арман болду экөөбүзгө,
Эки жыл менден мурун туулганың да...

Мен сенин ханзаадаңа айланмакмын,
Эки жыл менден кийин туулганыңда..

Ашыгыма

Көздөрүң күлсө жүрөгүм кетет кубанып,
Кубаныч жашы көкүрөк эзет куланып.
Жалгыздык эзип сары оору кылган жүрөктү,
Келбетин, сүйүүң, сезимиң ээлейт бу анык.

Бакыттын мага эшигин ачкан өңдүү сен,
Көнүлүм эргийт эркине сенин көндү бейм.
Чар тарап чалкыйт кооздукка чексиз бөлөнүп,
“-Жүрөккө биздин сезимдин гүлү өндү бейм”...

...деп болжойм жаным, батканда сендик кыялга,
Жолумду таппай өзүмдү сендик кылаарга.
Санаалар мени сары оору кылып койбосун,
Болууга мендик суранам сен да кыл арга.

Ак сүйүү сенден тапсам дейм эркем түбөлүк,
Өтүнөм мендик болууга сен да кыл арга...

Сүйдүм сени

Сүйдүм сени жолдорубуз бөлүндү,
Айрылыштык сезим жанбас кайрадан.
Мен бербеген бакытынды түбөлүк,
Броолосун жаным сага ал адам.

Унутаармын элесинди гүл мүнөз,
Сүйүүм өчпөй жүрөгүмдө сакталып.
Тилегеним кадырына жете көр,
Ашыгыңдын ак сезимин барк алып.

Кош деп айтпайм сүйүүбүздү ураттың,
Эчен таттуу үмүт-оюм акталбай.
Калсам дагы сенсиздикте мун тартып,
Тилейм сага түбөлүктүү бак-таалай.

Себепкери болуп менин кайгымдын,

Колун кармап кеттиң узап башканын.
Унугаармын а мен сени кошкондо,
Өмүрүмдү өмүрүнө башканын...

Кайрыл дебейм...

Кайрыл дебейм, кайра мени сүй дебейм,
Жетелечи, колум кармап жүр дебейм.
Анткеничи экөөбүздүн махабат,
Убактылуу, жактырылган түрдө бейм..

Унуталбайм ар кебинди мага айткан,
Алсыздантып жан дүйнөмдү карайткан.
Сүйүү бердиң, сезим сундуң а бирок,
Жанга айландың үмүт гүлүн саргайткан.

Байкашымча азап таңы атты бейм,
Айткан кебим жаныңа оор батты бейм.
Каршы эмесмин, сүйдүрө албайм күч менен,
“Сизсиз жашайм” десең сага бак тилейм.

Укугум жок бакытындан айрууга,
Менсиз жашай алсаң сага бак тилейм.

.....Га

Колуңду назик кармасам капыс,
Качасың сулуу алдастап алыс.
Сезимди күүгө келтирген күүлөп,
Авазың сенин шедевр жалгыз.

Карегин жарык жанып бир шамдай,
Кыялда жүрөм жаныңда жандай.
Жылуулук чачкан жылмаюң сенин,
Сезилет жайкы аткан бир тандай...

Оюмда жашап элесиң көркөм,
Көзүңдөн сезим учкунун көргөм.
Жетелеп анан жамалын барат,
Дүйнөгө бакыт аталчу көркөм...

Галстук

Кылбай тагдыр сүйүүбүздө калыстык,
Арабызды бөлгөн менен алыстык.
Бир кечеде өзүң берген белектеп,
Моюнумда жүрөт кызыл түстүү галстук...

Эгизимдей болуп мага чын жолдош,
Тартсам кайгы муң-зарыма ортоктош.
Кубат берип моюнума артыла,
Галстугуң колдоруңа опокшош...

Күлүп шайыр, жашап калсам бактылуу,
Коштоп мени бир башкача тартылуу.
Кубанчымды бөлүшөсүң теңме-тең,
Өзүң берген сыйкыр белек аркылуу.

Аткарылып табияттын жардыгы,
Өтүп мезгил өзгөрсө да бардыгы.
Кала берди жүрөгүмдө өчпөстөн,
Сага болгон ак сезимдин калдыгы...

Жууп кетчи кусалыгым күзгү жамгыр

Муңкануу карегимде... ыйлачудай,
Карашым айтаар сени кыйбачудай.
Өзүңө болгон үмүт-сагынычым,
Күн санап, мүнөт санап ырбачудай.

Тайдырган ал-күчүмдөн, кубатымдан,
Уттурган ченеми аз убактымдан.
Кусалык сала көрбө чидеринди,
Калбайын айрылып мен бу бактымдан...

Чалынып үмүттөрдүн желесине,
Жалынам куткарчы деп элесине.
Ортодо аруу сүйүү болгон менен,
Жетпедик биз бакыттын белесине.

Кездешүү ыроолосо бүгүн тагдыр,
Жан дүйнөм байый түшөөр болбос жакыр.
Өтүнөм жолугуунун үрөнүн сээп,
Жууп кетчи кусалыгым күзгү жамгыр.

Жаңы жашоо

Жүрөгүмдү өйүп келген сыздатып,
Ыза-муңду женип доого жыгайын.
Бакыт издеп жаны жашоо курмакка,
Дүйнө жүзүн кезип жолго чыгайын.

Карап турбай эссе кайгы-касирет,

Каршылаша таламымды талаша.
Оо мурунку гүл жашоомо барайын,
Кыла бербей тагдырымды тамаша.

Үмүттөнөм жамандыктар ыраак кет,
Жакшылыктуу кечким келет өмүрдү.
Унутпастан жакшы күндүн ирмемин,
Элесине бөлөп алып көңүлдү.

Жетелечү “гөрдү” көздөй колумдан,
Ичимдикти, жаман жолду таштайын.
Бүгүн жаңы ой-максаттуу дем менен,
Өз жашоомду ак барактан баштайын.

Коштошуу

Кеткенсиң менден кайрылып келбе,
Жүрөгүм эзээр кайгыны бербе.
Бак тилеп алган жарыңдын жаным,
Багына кара түн болуп келбе.

Тебелеп менин сезимим булгап,
Кыялым бузуп кайгыга чулгап.
Бал ичем деген тилегим таш каап,
Калдым эх сенсиз уу-шербет ууртап.

Санаага салса арзышкан жаным,
Аттиң аа атып уйкусуз таңым.
Алмашып ыйга кубаныч-шаттык,
Кайгыда калды ыр сүйгөн жаным.

Жүрөгүм ыйлап санааркайм сенден,
Не себеп болду кетүүңө менден?..
А балким бере албадым өңдүү,
Аянып сезим, ак сүйүү сенден.

Өтүнөм кыйба жарыңды ыйга,
Суранам сенден, суранам сенден...

Роза

Аңкыса жытың арбалып сага оо гүлүм,
Кайгыда калды гүлгүн жаш курак өмүрүм.
Билбепмин аттиң саяарын көзгө тикенин,
Ууланып сезим, карайлап турат көңүлүм.

Жыпарың чачып кулпуруп турсаң багында,
Кол сунуп сага жетемин депмин аттиң аа.
Дүйнөмдү өрттөп азапка эпсиз батырып,
Конбодун кушум турмушта менин багыма.

Искетип жытың жок сүйүү менен азгырып,
Кумарга бөлөп жок сезим менен мас кылып.
Батырып кеттиң кайгынын калын сазына,
Түшүнбөйм кимде каталык кетти жашчылык...

Бак тилейм сага бактылуу болгун жетпесим,
Сүрөөрмүн өмүр дилиме атың батырып...

Багыт башка

Сапарымдын унутам даректерин,
Кадалса маа мөлтүрөк каректерин.
Учкун учуп дүйнөмдү дүркүрөтөөр,
Жалган болду сезимге дан эккениң.

Эки кыла эсимди эндиретип,
Муз чайыган көңүлдү элжиретип.
Карегин ай сыйкырдуу нур чайыган,
Эс-мас кылды ичкичтей сендиретип.

Учугу жок оюма ой уланып,
Үмүтүм да соолбостон коюуланып.
Тушуктурдуң заматта жасалмалуу,
Сезимдерге сулуу кыз жойпуланып.

Куулугуңду билбеген садагасы,
Жүрөгүмдү эби жок арбабачы.
Билем чындап сүйүү жок ортобузда,
Оо андыктан сүйөм деп алдабачы.

Өз-өзүнчө жол алып кеткени оң,
Биздер түшчү сүйүүнүн арабасы...

Үмүт

Түндөгү жылдыздардай жоодурак көздөрүнө,
Арбала сүйсөм жаным заматта өзгөрүлө.
Сезимиң арнап жанга эзели тааныбаган,
Келтирдиң арман жашын муң толгон көздөрүмө.

Азапты салып эпсиз ыр сүйгөн жүрөгүмө,
Каран түн түшүрдүң ээ жыргалдуу түнөгүмө.
Түшүнбөйм кантип батты эки инсан муштум эттей,
Жалганды чындай көргөн алдоочу жүрөгүңө...

Муңканып ыйлап турат, жан дүйнөм сени сурап,
Эчаккы талкаланган үмүткө үмүт улап.
Сезбепмин тактысынан махабат хандыгымдын,
Калаарым согуш-чырсыз күтүүсүз түшүп кулап.

Мен азыр жалгыз билсең жашаймын өмүр сүрүп,
Көңүлдө сага деген сүйүүмдү өнүктүрүп.
Таттуу үмүт кайтат деген байырлап алган мени,
Сүйүүгө кыялдагы сезимди өнүктүрүп.

Тешик жүрөк

Таштаган билип туруп сүйөөрүмдү,
Кайгыга чулгап шаңдуу түнөгүмдү.
Кеткен кыз башка менен кол кармашып,
Жамап бер сүйүүң тилген жүрөгүмдү.

Док кылам, догурунууга акым да бар,
Мен эмес шыбагамды талаттыраар.
Оо сулуу берип жибер “жамачымды”,
Кайтканда мекениме канаттуулар.

Аркырап кирип шамал өмүрүмө,
Айсберг жаралууда көңүлүмө.
Тоңбоюн капшабыңа жалгыздыктын,
Жамап кет жүрөгүмдү ушу күздө

Түшүнсөң жашап жатам жалгыз-жарым,
Башкарып тешик жүрөк алсыз жаным.
Тажадым кайтарып бер бир бөлүгүн,
Күтүүгө келбей барат чама-чаркым.

Сулууга

Бактыбызды байлады эх башкалар,
Эрксизбиз да үмүтүбүз ташталаар.
Жүрөк жарган арзуу, сүйүү баары өчүп,
Каректерде муңга толгон жаш калаар.

Нике кайып жары болуп бөлөктүн,
Жан дүйнөмдү кайгы-муңга бөлөттүң.

Бир тыйынча арзыбастыр миң сүйүү,
Армандашпыз... жолум башка бөлөкмүн.

Сезимдердин ураттырып сепилин,
Болалбадың жашоодогу кепилим.
Канча арзуу арнашпасын селкилер,
Жаным сендей сүйө албасмын эч бирин.

Оо кыйбасым! Кантип кыйдың башкага,
Жаркый күлүп, кылыктана каш кага.
Теңи болдуң бөлөк жандын бактылуу,
Жүрөгүмө арман-кайгы баш бага.

.....**га**

Көңүлүңдү оорутуп жаман айтсам,
Сабырдуум ай билбейсиң капалыкты.
Күлүп-жайнап, жадырап муңайбастан,
Түзөтөсүң мен кылган каталыкты.

Жаным дегдеп өзүңдү сүйөөрүм чын,
Багындырган жамалың жүрөгүмдү.
Тагдыр буюруп тапсам ээ түбөлүккө,
Жүрөгүңдөн өмүрлүк түнөгүмдү.

Чырагымдай жашоомдо бүлбүл жанган,
Эгем мени бир сенден айрыбасын.
Сендик сезим күүлөгөн канатымды,
Катаал тагдыр сыноолоп кайрыбасын.

Жарык сымал жашоомдо жаркыраган,
Даба болдуң дарт чалган көңүлүмө.
Байлыгына ааламдын алмаштыргыс,
Сен керексиң жалганда өмүрүмө.

Кадыр тутуп, баркымды баалап өтөөр,
Сен керексиң, керексиң өмүрүмө.

Азаптарың чын бакыт

Өмүр сүрүп жашап келем өзүңсүз,
Багытташып азап менен көңүл суз.
Себепкери болдуң бүтүн кайгымдын,
Кебиң айтып жан сыздатаар орунсуз.

Тартып мүшкүл санаам тынбай кейиштеп,
Куса, кайгы жан дүйнөмдү эзип жеп.
Алсыз жанча каршылыксыз баш ийип,
Кайгырууну алган окшойм кесиптеп.

Анткен менен үзүлбөстөн үмүтүм,
Ойлойм сени, ойлойм сени күнү-түн.
Себелеп сен жүрөгүмө сээптирсиң,
Гүлзар кылып ак сезимдин уругун.

Санаа баскан көңүлүмдү кубантып,
Келсе мезгил дарылайт да убакыт.
Башкалардын жыргалынан жалгызым,
Өзүң берчү азап мага чын бакыт!

Аябадың

Санаа чегип жан дүйнөмү ой курчап,
А кыялым алыс учат ойкуштап.
Алпурушуп азап менен жүрсөм да,
Аябадың азабымды ким укмак?..

Уйку бербей түн уйкумду бөлүп төрт,
Түшүмдөсүң өзөгүмө коюп өрт.
Аябадың бир жылына бир ирет,
Кезигишип коюну да көрүп көп.

Кайгы билбес жүрөгүмдү кишендеп,
Мажбурласаң жок сүйүүнө ишен деп.
Жаңылыпмын махабаттын шербетин,
Өз колундан суусун кана ичем деп.

Оштук кызга

Тартылып барам жүзүнө сулуу карындаш,
Арбаса мени жүзүмдөй мөлтүр карегиң.
Түшүнсөң сенсиз жалгыздык ээлеп дүйнөмдү,
Көркү жок турат, жүрөктө түзгөн “гаремим”

Сүйүүсүз өмүр кечирип келем өзүңсүз,
Зарыккан жандай мээримден бүткөн сүйүүнө.
Адат да болду көз албай кароо чоң жолду,
Кайтуучу өзүң кеч бешим ченде үйүңө.

Ар күнүм өтөт кусалык, үмүт коштолуп,

Үзүлбөй сендик үмүттүн ичке ак жиби.
Сагынтып, кыйнап а кийин бакыт ыроолоп,
А балким шудур сүйүүнүн мыйзам-тартиби.

Тилегим жалгыз сүйүүнүн жарык нурлары,
Тийсе дейм жаркып сүйүктүүм өзүн тарапка.
Багыштап мага кол жеткис аруу сүйүүңдү,
Баш ийип берчи бүгүн мен койгон талапка.

Ыроолоп жаным, түгөнгүс чексиз бакытты,
Макулдук берчи жүрөгүм койгон талапка.

Калбасам экен

Калбасам экен өзүңдөн эми кечигип,
Көзүңдөн жылуу махабат мээрин тапканда.
Сүйөөрүң сездим, көзүңдөн кадим от болуп.
Карегин нуру байкоосуз жалын чачканда.

Калбасам экен бактымдан жаным кечигип,
Жашоодон эми бакыттын даамын татаарда.
Тагдырдын мага буюрган аппак таңдары.
Жаркырап жарык жол менен жаркып атаарда.

Калбасам экен сүйүүңдөн эркем кечигип,
Жаштыгым мага мээримин төгөөр кезинде.
Кечикпей эгер боло алсам сенин ханзаадаң.
Бакыттын гүлү токтоосуз өсөөр сезимге.

Калбасам экен өзүңдөн дагы кечигип,
Жараткан менин тагдырым минтип чечээрде.
Кыялым арбап, махабат тартып өзүңө,
Бир жаздым арнап алгачкы жазгы кечтерде.

Эзилдим

Санаага бөлөп бейкапар жаткан көңүлдү,
Будун-чаң кыла сапырып бейпил өмүрдү.
Сүйүүнүн нурун байкатпай чачып жүрөккө,
Ханышам мага чоң азап берет көрүндү.

Чаржайыт ойлор багытсыз сапар алышып,
Кыйноого салып жыгылтып буттан чалышып.
Бакытым болчу кара көз сулуу периште,
Башканы сүйдү кайгыма-кайгы табышып.

Орунсуз үмүт туткуну кылып сезимдин,
Өзүмдү алсыз, аялуу жандай сезиндим.
Туралбай каршы багынбас бекем эркиңе,
Сүйүүмдөн сендик артыма карай чегиндим.

Жеңе албай сенин темирдей бекем эркинди,
Сүйүүмдөн сендик алсырап абдан эзилдим.

Сендик үмүт

Сагындым көргүм келди, көрүнбөдүң,
Жашынган күн өңдөнүп булуттарга.
Жаралап жүрөгүңдү кай жол менен,
Жетүүгө кылам эми кандай арга...

Жашайсың сезимимде унутулбай,
Эскерүү мүмкүн эмес мурункудай.
Сагынам, санаа тартам, капалуумун,
Бүркөлүү жайкы күндүн булутундай.

Билесиң сүйүү оной жеңилбесин,
Махабат гүлү оңой терилбесин.
Бирга ороп жүрөгүмдү сундум алчы,
Ашыктык дарты бир аз жеңилдесин.

Болуп жүрчү бактым

Кара көзүң, чырай жүзүң,
Көркөмүң да жанга сүйкүм.
Көргөнүмдө көңүл толкуп,
Жүрөк менен сени сүйдүм.

Колуң назик жибек-мамык,
Эриндериң көркүн ачып.
Жарашыктуу жамалыңа,
Арбалдым да болдум ашык.

Каректериң карагаттай,
Бир мен үчүн жаралгандай.
Ааламдагы бүт сулуулук,
Чырайыңдан таралгандай.

Жан дүйнөмдү ээлеп алдың,
Сүйдүрдүң да ойго салдың.
Суранаарым сенден эми,

Болуп жүрчү менин бактым...

Тандоо

Көркөмүң сенин келишкен,
Көз жоосуна алып арбаган.
Бактым деп сени сүйүктүүм,
Түбөлүк жүрөк тандаган.

Келбетиң марал керилип,
Көргөн жан ашык болчудай.
Сүйөмүн сени берилип,
Сен менен кемим толчудай.

Ашыкмын жаным өзүңө,
Арнагам аруу сүйүүмдү.
Ишенип менин сөзүмө,
Арначы мага сүйүүңдү.

Айтайын дагы бир ирет,
Сүйөмүн сени сүйөмүн.
Сагынып жүрөк эзилет,
Келип бир кетчи күтөмүн.

Сезим...

Ууртундан күлкүң чачырап,
Кайгымды алыс качырат.
Бүрдөтүп сезим бакчасын,
Багымдын бүрүн ачтырат.

Жагымдуу назик карашың,
Ырбатып сезим жарасын.
Сүйүүдөн өлдү дешпесин,
Тапсаңчы эркем дабасын.

Көркөмүң сулуу көз тайып,
Карайсың эркем муңайып.
Баш ийип көңүл эркине,
Жактырып калдым кимде айып?..

Жаным...

Узатып алыс карегим,
Издеймин бакыт дарегин.
Шаңдантып өрүкзарымды,
Өркүндөп өскүн данегим.

Жаз кылып бүтүн дүйнөмдү,
Үйрөттүң чындап сүйгөндү.
Куйкалап кетээр өзөктү,
Кызганыч отто күйгөндү.

Жүрөккө кирип жазданып,
Эркелеп турсаң назданып.
Бакытка кантип жетпейин,
Ууртуңдан күлкү бал тамып.

Дем берип ар күн элесин,
Ашамын өмүр белесин.
Жаралган сүйүү ырымдын,
Автору болуп келесин.

Ырымды мейли мындай кой,
Жашоомдун шаңы элесин...

Кайгыны жаным түнөтпө

Күлмүндөп көзүң жалжылдап,
Арбаса кантип сүйбөйүн.
Тымызын кеткен куйкалап,
Отуңа кантип күйбөйүн.

Келбетиң айдай толукшуп,
Нур жүзүң ага жарашып.
Жанаша бассак көчөдө,
Кызыгат баары карашып.

Мамилең жүрөк жылытып,
Жылуулук берет сезимге.
Санаага батам түйшөлүп,
Ойлобой калган кезимде.

Эркимди бийлеп башкарып,
Элесин жашайт жүрөктө.
Сураарым назик көңүлгө,
Кайгыны жаным түнөтпө.

Ак шам...

Эх сезимдер тынчтык бербей кыйнаган,
Оттой жанаар, үмүт жибин кыйбаган.
Эстеп жашайм өмрүмдүн жазы деп,

Күндөрүмдү жоктугунду туйбаган.

“Ак шамы” деп жан дүйнөмдүн өчпөгөн,
Наам берүүнү жаным сага көксөгөм.
А азырчы?... Кулу болуп үмүттүн,
Жашап жатам өлүк сындуу, өлбөгөн.

.....

Ырымдын ар бир сабына,
Батырып сенин көркөмүң.
Аруу бир таза сезимди,
Көзүңдөн жаным көргөмүн.

Сүрөттөп сени сап менен,
Сүрөтүң тарттым жан эркем.
Жан болдуң менин дүйнөмө,
Жашоого үндөп шаң берген.

Сен келген күндөн жашоомо,
Өзгөрүү кирди жанданып.
Жараткан берген бакытты,
Тоскону турам камданып.

Өмүрдүн өрүн карытып,
Ишенем бирге болуума.
Турмуштун атчу ак танын,
Сен менен жаным тосуума.

Жалгызым

Калгандай сагынычтан тарап кусам,
Ар күнү сен жөнүндө кабар уксам.
Серпилип сезимдерим сени көздөй,
Учууда канат кагып улам-улам.

Үзбөстөн үмүтүмө үмүт улап,
Ар кыздан сен жөнүндө кабар сурап.
“Жүрөт ал адатынча күлүп жайнап”-
дешкенин укканымда алам кубат...

Авазы болуп сүйүү гитарынын,
Туткуну болдум сенин дидарыңдын.
Багбаны болсом деген тилегим бар,
“Махабат” аталуучу гүлбагыңдын.

Жапжалгыз кожоюну болсом деймин,
Бакыттан курулуучу гүлбагыңдын.

Сагыныч

Оюбуз бир, ал тургай тилегибиз,
Кол кармашып бакытты багындыруу.
Деген менен кантейин эми сүйүүм,
Адат болду сагынып-сагындыруу.

Күтүп сенден келүүчү билдирүүнү,
Тигилемин телмире телефонго.
Ант ургансып убакыт өтпөй калат,
Маа айткансып күткөнүң бекер кеп го.

Угам анда кеңешин жүрөгүмдүн,
Сендик таза сезимге кир жугузбас.
“Санааркаба, жалгызың бош эместир,
Убакыт бер күткүнүң, күтчү бир аз”...

Тоодой болгон кусалык жаным кыйнап,
Көрсөм десем жүрөгүм элөп-желөп.
Алып учуп мезгилсиз сен тарапка,
Сени мени кошкондой элестелет.

Сагыныч ай сагыныч тындырбаган,
Бүлүк салып жаз күткөн жүрөгүмө.
Ээлеп алды эрксизден сезимимди,
Көчүп кирип сен сүйгөн жүрөгүмө.

Коштошу каты

Эркелей шыбырай сүйлөгүм,
Келүүчү койнуңда түнөгүм.
Кур кыял... кечирчи кара каш,
Башка деп согууда жүрөгүм.

Алоолоп сезимдер учкуну,
Болгонсуп махабат туткуну.
Кызыгуу мас кылып акылым,
Ачылды “эркелөө” кулкуну.

Кучактап, аймалап эриниң,
Демиңе балкыдым, эридим.
Өкүнтөт чынында а бирок,
Болбошуң өмүрлөш шеригим.

Тагдырдын биз колдоп тандемин,
Көнүшүп алыпмыз кантейин.
Түшүнсөн үйлөнөөр жарымды,
Сүйалбайм сенчелик, анчейин.

Кечиргин сен мени кара каш,
Биз бирге болбойбуз кантейин.

Көрүнөт бактымдын эртеңи

Жанашып жанымда кыналып,
Жүргөнүң чын бакыт туюулуп.
Жыргатат жанымды балкытып,
Эрдинден бал кебиң куюлуп.

Кармасам колуңдан каш кага,
Эркелей мойнума артылып.
Жылмаюу ууртундан чачылса,
Кетемин чын сүйүп тартылып.

Албырып ак жүзүң тамылжып,
Байкалат ак сезим сендеги.
Карагат көзүңө тигилсем,
Көрүнөт бактымдын эртеңи...

Муздак жаңылык

Кызганычка толгон ишенч сүрүлүп,
Өчүп оту сендик үмүт күбүлүп.
Бүгүн сени унуткарат жүрөгүм,
Өкүнүчтө калганына сүйүлүп.

Арман күүсү муза болуп жаңырып,
Ишенишпей калганына жаңылып.
Нес болушту сен деп жанган сезимдер,
Жүрөгүмдөн угуп муздак жаңылык.

.....

Санаа басып уктабайм түнүчүндө,
Бүт тынчтыгым калгандай күлүшүндө.
Айрылышуу буйрулду махабаттан,
Бизге бөлгөн сүйүүнүн үлүшүндө.

Ченелгендей сен деген чексиздигим,
Талкалады бүт баарын эссиздигим.

Өкүнбөймүн, айла жок жашай берем,
Тартууласа табият сенсиздигин...

Өкүнүч ыры

Ошол күн... Ошол мүнөт... Ошол ирмем,
Өчпөстөн сакталууда жүрөгүмдө.
Мен менен бирге турат, бирге басат,
Сезимден жасап алган түнөгүмдө,

Ошол түн... Сыртта жамгыр... Ээн бир бөлмө...
Бир бурчта үнсүз ыйлап, муңканып сен.
Түгөнгүс азап-кайгы багыштап саа,
Дүйнөнөн чыга качтым уурданып мен...

Ошол кез... Жалгыз калдың садагасы...
Уратып үмүттөрдүн көпүрөсүн.
“Мейли мен жашай алам сенсиз дагы,
Мезгили келсе жаным өкүнөсүң!”-...

...дегениң бүгүн мына орундалды,
Өкүндүм, сезимиңди баалабагам.
Тилегим сага бакыт багыштасын,
Жолдошуң ак никелүү каалап алган...

Акыркы сыр

Болбостон чын бакытым өмүрдөгү,
Ардактуум болдун жашап көнүлдөгү.
Мен сени кантип анан унутмакмын.
Элесиң жашап турса оо күндөгү.

Аңгырап бош калгандай чар тарабым,
Жарык жол таба албай кайсаладым.
Жеткенде бактыбыздын сересине,
Эх ажал!.. Көралбастан талкаладың...

Мен бүгүн эстеп турам экөөбүздүн,
Жүзөгө ашпаганын эңсөөбүздүн.
Тагдырга баш иебиз, жок да чара,
Бөксөөсү толбой калды көксөөбүздүн.

Өчпөстөн үмүт оту улам жанып,
Өзүңсүз жарык жашоо туманданып.
Дартыма дарт кошулуп улам жаңы,
Баратам соолгон гүлдөй тутамдалып.

Өзгөрткөн менен жүрөк чечимин да,
Сезимим жашап келет улам жанып.

Эскердим сени...

Сагыныч ээлеп санаамды,
Эстедим сени жан биргем.
Бүгүндөй турат жадымда,
Өткөргөн бирге ар ирмем.

Бир болуп ар бир күнүбүз,
Ташталып бирге кадамдар.
Бактылуу жандар жанашкан,
Дээр эле бизди адамдар.

Кырчылып жиби үмүттүн,
Сазына батып күйүттүн.
Күтүүсүз келген кырсыктан,
Өзүңсүз калдым сүйүктүүм.

Унтулбай сендик сезимдер,
От болуп жанып күйүүдө.
Жазасын тарттым тагдырдын,
Кылмышкер өндүү сүйүүдө.

Билинип ордуң жоктугу,
Жалгыздык мени чырмаган.
Калдыгы сендик сүйүүмдүн,
Дарт болуп күчөп ырбаган.

Унуткан менен мен сени,
Өчпөдүң аруу сезимден.
Жарымым элен толуктаар,
Кошулган бала кезимден.

Жаныма

Жарык тандай жашоомду жарык кыла,
Унуттуруп түйшүгүн жалганымдын.
Сенин демиң дем кошуп демөөрүмө,
Куткаруучум да болуп алганын чын.

Орошондуу ойлордун ханышасы,
Сенсиң жаным белеги тагдырымдын.
Токтоолугуң төп келип жамалыңа,

Себеби чын мен сени жактыруумдун.

Жаным менин эртеңи өмүрүмдүн,
Болуучудай бакытым сезилесиң.
Чулдур тилдүү чүрпөлөр тегеректеп,
Белгилесек сүйүүнүн шеринесин.

Арзып сүйгөн аярым, карлыгачым.
Сендик болуп ар мүнөт кубанычым,
Тилейт элем жаркырап түбөлүккө.
Биздин сүйүү өчпөстөн уланышын.

Оюмдан чыкпасым

Ар качан оюмдан чыкпасым,
Шыбыртын сүйүүмдүн укпасым.
Багынып баратам багынып,
Сүйүүң бер, жүрөгүм жыргасын.

Жалына жаным деп сүйөөрүм,
Өмүрдө өр карай сүрөөрүм.
Өзүңсүң башаты бакыттын,
Күүлөгөн сезимдин күүлөрүн.

Учкуну үмүттүн темине,
Дел болом жылынсам демине.
Көтөрүп өмүрдүн өргөөсүн,
Баш кошсок эртерээк эмине.

Кайгырып ыза-муң туйбасым,
Сүйөмүн өзүңдү кыйбасым.
Төрүндөй туюлган бакыттын,
Көөнүңө башка жан сыйбасын.

А.....

Ханшасындай махабат хандыгымдын,
Шан бөлөгөн жашоомо жаркыратып.
Жаманым жаап, жакшымды ашкерелээр,
Келечегим ушул “А...” анык бакыт...

Сынбай өтүп сынынан ар сыноонун,
Сезбей жүрөк белгисин алсыроонун.
Керек жанды өзүмө аба-суудай,
Үйрөтүүдө жобосун асыроонун...

Мага бакыт сен деп жашаш күйүттүү

Кош жан эркем!.. Калгам сенсиз жарыкта,
Башымды ийип жазганына өмүрдүн.
Сен мен үчүн деңиз элен чалкыган,
Титиреп жер нугуң урап төгүлдүн.

Кош жалгызым!.. Жашоо сенсиз кара түн,
Булут басып жарык чачкан күнүмдү.
Эркелеткен кебим өтүп “куранга”,
Угаарың чын аят коштоор үнүмдү.

Кош керегим!.. Келбес сапар жол алып,
Белек кылдың өчпөс сүйүү ирмемин.
Убактылуу келген улуу бакыттын,
Жалган болду өргөөсүнө киргеним.

Пайдасыздыр миң бир ирет эстешим,
Жок нерсеге байлагандай үмүттү.
Жок сүйүүгө жашаганча алданып,
Мага бакыт сен деп жашаш күйүттүү...

Өкүнүч

Сезимдин теңсиздиги,
Сүйүүнүн кеңсиздиги.
Жүдөттү эзип жаным,
Дүйнөмүн сенсиздиги.

Көнүлдүн алсыздыгы,
Жүрөгүм жалгыздыгы.
Уратты мамилени,
Кыялым калтыстыгы.

Бакытты көрө албай,
Мээримим төгө албай.
Өзгөрткөм багытымды,
Сыноондон өтө албай.

Мейли эми өкүнбөйүн,
Аман бол оо гүлдөйүм.
Сени эми кайруу кыйын,
Бйлайын, өкүнбөйүн.

Кайрый албайм....

Мүмкүнчүлүк болсо да кайрый албайм,

Башка жанды тандадың колуң сунуп.
Кала берди сен деген сезим муздап,
Чарт тилинип жүрөгүм ооруксунуп.

Дабаа таппай ашыктык илдетине,
Жашап келем жаралуу жүрөк менен.
Унутууга өзүңдү эрк бербеди,
Катаал тагдыр болсо да мүнөт кенен.

Сени мага байлаган мени сага,
Ич туюмдар түйүндөй түйүлүшкөн.
Үмүт, сезим бүт соолуп ишеничтин,
Калган кезде дүйнөсү түбү түшкөн...

...мүнөттөрдө бөлүндүк садагасы,
Эгиз талдай эрксизден кыйылган бир.
Жылдыз болсом өлүмдүн таны атаарда,
Атыңды атап түбөлүк суюлам бил!..

Таарыныч болбосун

Жалынсыз сезим жайгашып алып жүрөккө,
Алмашты күлкүм курчалган кайгы-мүнөткө.
Шилтесем кадам алыстап менден ансайын,
Айландың сулуу кадырым билбес “түгөткө”.

Көп санаа эзип, тайдырып барат күчүмөн,
Канткенде сени багынтам билбейм ушу мен.
Олжого тунган мергенчи сындуу култуңдап,
Ойгонгум келбейт, жатканда көрсөм түшүмөн.

Оюмду бийлеп, уялып сенден тартыныш,
Чекилик болоор мендеги сапат тартыныч.
А бирок бирөө аркалаш керек сүйүүнүн,
Милдетин алып болбосун үчүн таарыныч.

Таштообуз керек кадамды алгач бирибиз,
Эртеңки күнү болбосун десек таарыныч...

Сен деп билем

Өмүрлөрдү шаңга бөлөп,
Сулуу тандын атканын.
Сен деп билем махабаттан,
Бал-шекерди татканым.

Жарык чачып бүт ааламга,
Жаркып тийген күнүмдөй.
Сен бар үчүн дүйнөм түгөл,
Ааламымсың бүтүндөй.

Шыңгыр булак дабыш сымал,
Жылаажын үн, бото көз.
Келбети ай, нур жамалдуу,
Сендей жандар өтө аз...

Сүйүүм кылып сени мага,
Кездештирсе Кудайым.
Санаа тартып, түйшүктөнө,
Тартып келем убайым...

Сен бийиксиң, кол жеткиссиң,
Эчен жигит арзуусу.
Көз карашың жүрөктөрдүн,
Касы согуш ачуучу...

Сен деп тарткан убайымым,
Сени кылуу бактылуу.
Сүйүү эмес, берилип ак,
Мамилем да аркылуу.

Ар күн болгон ийгилигим,
Сен деп билем керегим.
Тилегеним чоң бакыттын,
Жоготпойлу дарегин.

Сен деп билем ар күнүмдүн,
Өткөн мүнөт, ирмемин...

Өзүндөн өтүнөрүм

Арбаба мени, арбаба мени асылым,
Башкара албай болуудан ашык акылым.
Унуттум азыр оюмда жалгыз сен болуп,
Күн турмак түнүн, өмүрдүн өткөн ай-жылын.

Байлабай мени жибине чырмап үмүттүн,
Сазына салбай кусанын, арман, күйүттүн.
Оорутпай дилим, ачкычын берип сүйүүндүн,
Сүйөм деп айтып, ак сезим арнап сүйүнткүн.

Жыргасын жүрөк жылынып жылуу табыңа,
Сүйүүндөн сенин батпастан туйлап кабына.
Бактылуу болуп өмүрдөн жашап өтөйүн,
Кошулуп бирге бактылуулардын сабына.

Жашоонун тартып азабын эмес жыргалын,
Жашагым келет жашооңдо сенин бил жаным.

.....Га

Чыкпайсың ойдон, сагынам сени,
Элесин ээлеп дилимди бүтүн.
Уктаарда эстеп толкуду элем,
Түшүнө түнү кирдимби бүгүн?..

Эңсеген сени эркем деп билгем,
Жүрөктү кантем эркиме көнбөс.
Башкага жолум байланган аттиң,
Сөз салуум сага жигиттик болбос.

Жамалың жайнап жадырап турсаң,
Эчендин бөлүп уйкусун түнкү.
Арбалбай кантип калмакмын анан,
Жүрөктү чертип адеми күлкү.

Жактырган менен айтпастан сырым,
Жашырып жүрүүм пайдадыр мүмкүн.
Бак тилейм сага, башканы сүйөм,
Бактыңды бийкеч табасың бир күн.

Эңсөө

Кусалуу дартка чалдыгып,
Сагындым сени көрсөм бир.
Ээ болуу аруу дүйнөнө,
Жүрөгүм эзген көксөөм бил!..

Жаркыган жарык өңдүү сен,
Жашоомдун шаңы белемсиң.
Сапарлаш болуп биз бирге,
Башкарсак өмүр кемесин...

Ортодо биздик сүйүүнү,
Аруулап сактап башкысы.
Кудайым кошуп бир тилек,
Табылса бакыт ачкычы...

Келээрге бирге кол сунуп,
Махабат менен күн кечип.
Жашайлы жаным ыр-чырсыз,
Кош жүрөк сүйүп үндөшүп.

Демөөрүм...

Дем берип мага шыктантып кайра жазууга,
Сен тарап чексиз сезилип бүтпөс ыр майдан.
Оюмдан бүгүн кетпедиң эч бир жалжалым,
Тартылып улам элесиң сүйкүм жылмайган.

Жылмаюуң ошол себеби болуп жакшы бир,
Ирмемди мага тартуулап жүрөк кубантып.
Өмүрлөш бактым сен болуп жүрбө жанашкан,
Туралы азыр, “мамиле достук” улантып.

Сүйүүгө кадам достуктан дешчү башталаар,
Чындыгы бардыр бул сөздүн балким чын эле.
Сүйүүсүз өмүр кечирүү чыны машакат,
Тагдырды мындай кааласын деги ким эле?!

Сырымды айтам, каалабайм сенсиз жашашты,
Кемтигим жоктой сен менен дүйнөм толук да.
Жаз болуп жаркып, жашоомо кайра жан берип,
Жүрө бер жаным, оорубай эсен-соолукта!..

Үмүтай...

Караба армандашым кылгырта карегиңди,
Чамам жок сенин азыр издөөгө дарегиңди.
Себеби жолуктуң кеч, толуктап алганымда,
Сен сүйгөн жүрөгүмдү, Ал менен “гаремимди”.

Өкүнбө, өчсө сезим, тагдырдын эрки деп бил,
Кечигүү жазылган соң айла жок башка эч бир.
Жашаарбыз өмүрлөштүн айланып керегине,
Малынып өкүнүчкө, армандуу өтүп өмүр.

Сен мени унут бүгүн, мен дагы унутайын.
Сен деген сезимимде “деңизди” курутайын,
Айрылган жолдорубуз адашкан багытыбыз.
Кечир сен кечигүүчүм!.. Армандаш Үмүтайым...

Кош айтпайм, келээр күндө бар мүнөт кездешүүчү,
Олтуруп ушул күндү кайрадан эстешүүчү.
Бакыт тап тагдырыңдан, себепкер жалгыз өзүң,
Болууңа жетпегеним сүйүүмдө кеч келүүчү.

Жарыгыма

Күлгөнүн көркөм, дем берип жанга тымызын,
Сезилип мендик тагдырга бүткөн ырысым.
Өтүүчү өмүр өзүңдү сүйбөй башка деп,
Өмүрбү ошол?!.. Өткөнү сенсиз курусун!..

Кол жеткис бийик кыялдар сен деп мендеги,
Шыбыр сөз угуп “жакшы кыз” деген элдеги.
Талапкер болдум өзүңө жаным өмүрлүк,
Мааниси бийик бакытты тилеп Жердеги.

Сен менин Күнүм, кубанчым-сүйүүм, баарлыгым.
Сен менен сезбейм өмүрдө кайгы бардыгын,
Сен келип дүйнөм шаңданды жаным түшүнсөң.
Унтулуп менден көкөйдү эзген кайгы-муң.

Сен...

Сен болуп музам бүтпөгөн,
Жансыңбы сезим түптөгөн.
Мас болуп турам бакытка,
Сүйүүңдөн сенин күтпөгөн.

Түшүнүп дартын жүрөктүн,
Элесиң дилге түнөттүм.
“-Бактыңды бекем сакта”- деп,
Жылмая көктө күлөт Күн.

Ал – башкача

Ал башкача туюлууда башкадан,
Күлмүндөсө жарык чача кареги.
Мен издеген махабаттын, сүйүүнүн,
Жазылгансып жамалына дареги.

Бир бактылуу, эң бактылуу бир кыз-Ал,
Сүйүү салган жараланган жүрөккө.
Макул элем алмашууга байлыгым,
Аны менен өтүүчү бир мүнөткө.

Байыр алган кетпес болуп оюмдан,
Ал бир сулуу көктөн түшкөн нур болуп.
Жашайм андан махабатка баш ийип,
Сүйүүнү да сүйүлүүнү үйрөнүп.

Чечим

Жамалып тешик жүрөк бүтүндөлүп,
Сыздаткан сагынычтар күкүмдөлүп.
Жактыруу, сезим, сүйүү, жүрөгүбүз,
Табыштык жең ичинен бүтүмдөшүп.

Өчүрүп өткөн күндүн өтүнүчүн,
Орундап махабаттын өтүнүчүн.
Кол бердик бирибизге ишенимдүү,
Эртеңки жаркыраган өмүр үчүн.

Сен деген сезим

Сен деген сезимдердин жетегинде,
Жашаймын үмүт менен күн өткөрүп.
Нур чайган көздөрүндү көрсөм кээде,
А кээде үн-сөзү жок сүрөт көрүп.

Кызык ээ кыял деген алып-учуп,
Бакытка ээ кылдырып кол жетпеген.
Элеси ашыгыңдын кытыгылап,
Тынч койбос түмөндөгөн ой кетпеген.

Сагынуу, үмүт куса бийлеп мени,
Баш ийип барам түшүн бийлигиңе.
Келишим түзүп бирге бузулбаган,
Кирсекпи махабаттын бирлигине?!.

Арнашып аз өмүрдү жалгандагы,
Толуктап кемибизди бирибиздин.
Буйругун кош жүрөктүн уга билип,
Талабын аткаралы дилибиздин!..

Өтүнүч

Шаңга бөлөп куса-кайгы сездирбей,
Аруулап сээп жан дүйнөмө бийик нур.
Сени сүйгөн жүрөгүмдү сагынтпай,
Эч болбосо түн түшүмө кирип тур!..

Деми болсун жүрөгүмдүн ыр сүйгөн,
Сенин элес муза болуп түгөнгүс.
Бүлүк салдың ааламыма заматта,
Уяң мүнөз, карашы от, гүл өң кыз.

Жаз жамгырын сүйгөнүмдөй сени мен,
Сүйүп барам эс-акылдан танганча.
Көңүл сүйбөс деген менен а жүрөк,
Талап кылса аткарбаска ал канча?!

Ак кардагы коштошуу

Эрким жетпей башкарууга өзүмдү,
Бийлик кылып сезимиме кызганыч.
Талкаладык араң курган бакытты,
Биздин сүйүү болбосо да булганыч.

Көңүл дешип тартылуучу күчтү бир,
Кош жүрөктү алоолонткон куйкалап.
Кечээ жааган ак кар бүгүн тактысын,
Бузуп кетти махабаттын уйпалап.

Ыраакташып алыс кетип сүйүүдөн,
Ырдап турбуз кайрыктарын коштошуу.
Айтылбаган менен тилден, көз айтат,
“Кетчи менден, өз бактымды тоспочу”...

Кош бол эми, жолуң ачык садага,
Бакытыңды чоң турмуштан тосуп ал!
Менин соңку өтүнүчүм өзүңдөн,
Сый арнаган калемдешим болуп кал!

Ностальгия

Баш ийбес сезимиңе кез болгонум,
Далили тагдырыма өгөйлүгүм.
Сен кетип дүйнөм чөктү караңгыга,
Нур жүзүн бурган сымал көктөгү Күн.

Муздактык өкүм сүрүп жылый албай,
Шаңы жок жүрөгүмдүн кейпи жүдөө.
Таң калам, бир багытта бара жатып,
Аңдоостон кимибизден кетти күнөө?!

Сен башка, а мен башка багыттарда,
Келебиз өмүр делчү төтө жолдо.

Быт-чыты чыгып аттиң ойрон болду,
Ак тилек биз эңсечү өтөлөөрдө.

Эски сүйүүмө

Уурдаган эси-дартымды,
Унутпайм эрин даамыңды.
Кадырлап кала албадым жаным,
Кадырла алган жарыңды.

Тилинип жүрөк канталап,
Каректен муңдуу жаш агат.
Өзүңсүз дүйнөм караңгы жаным,
Бозомук тартып чар тарап.

Сүйүүмө болбой туруктуу,
Түнөрүп асман булуттуу.
Азапка мени салдың да жаным,
Башкага болдуң сүйүктүү.

Сүйсөм да көңүл толбосун,
Алганым сендей болбосун.
Түшүнүп жашайм тагдырдан жаным,
Тарттырган өңдүү олжосун.

Каласың болуп жетпесим,
Ээлеген жүрөк толтосун.

Күтүү

Фотоальбомго сактагандай сүрөттү,
Сактап жүрөм карашыңды жүрөккө.
Бүгүн мына жообун айтат деп күтүп,
Адат болду үмүт менен күн өтмө.

Оюм айтат: “Кыз бала да, кырк наздуу,
Жүргөн чыгаар сезимиңе аң уулап.
Күт, күтө бер, күткөн сүйүү чын делет,
Келээр сага бир күн сүйүү тартуулап!”

Көнүп эркесиз жетегине оюмдун,
Жолдош болом жолу бүтпөс күтүүгө...
“Сезимиңди билдир мага каралдым,
Билдирүүнүн жолу бар го түрдүүчө”...

...деймин кээде капаланып, а бирок,

Күтө берем үмүт үзбөй өзүңдөн.
Эртеңимди, бакытымды, баарымды,
Көргөн үчүн күлмүңдөгөн көзүңдөн.

Кат

Байкатпай белес-кыр ашканын,
Карачы мезгилдин шашканын.
Так салып түк өчкүс жүрөккө,
Ашыгым-жубайы башканын...

Туткуну сыңары сезимдин,
Өзүмө алсыз жан сезиндим.
Үмүттүн шооласы үзүлүп,
Өчмөкпү дымагы сезимдин?!.

Күү чертип сезимге жеткирбей,
Кетилген курчу жок керкидей.
Мококтук кылганым үчүн да,
Жүргөндүр биздин жол бекибей..?

Кантмекмин бүлөөлүү аялсың,
Сен балким ичинден аярсың.
Жолубуз айрылган... Антсе да,
Тагдырым өзүңө таянсын...

Түшүнөм, билдирбей аяйсың!..

Сенсиздик

Өтүп күндөр сенсиздикте сабаалап,
Кур намыстын жүргөнүнө табаалап.
Карабастан өчүрө албай үмүтүн,
Жүрү жаным жан дүйнөңдү сагалап.

Билбегенсип, сезбегендей сүйүүмү,
Адат кылдың теңиңе албай жүрүүнү.
Карындашым кылыгы ашкан чегинен,
Үйрөнөсүң деги качан сүйүүнү?!.

Көңүл эзээр азабым бол, кайгым бол,
Мейли дейин жыргалым бол, багым бол.
Эрк өзүңдө туткунуңмун мен сенин,
Куткарчум бол келечекке ачып жол.

Мейли кыйна, сүйөм сени анда да,
Суранаарым бөлөк жанды тандаба.
Сендик сезим, сендик сүйүүм оргуштап.
Ойлойм сени түнүчүндө, таңда да.

Же сени досумду дей албай

Теңшерик болгонсуп бактыма,
Досум жүр мас болуп назыңа.
Кошсо эгер Жараткан бир тилек,
Айлантсам дейт сени Жазына.

Угамын маа айтат жан сырын,
Сыр тутат дегени го мени.
А менчи?.. Ичимден жалын-от.
Жүрөмүн кыялбай бу сени.

Жаралган жандай бир өмүргө,
Эчендин ээлесең жүрөгүн.
Кызганыч отунда күйүп эх,
Мен шордуу кыйналып жүрөмүн.

Же сени, досумду дей албай,
Кырчылдым кылындай үмүттүн.
Мен сени досум деп жүрсөм а,
Чынында ашыгып сүйүпмүн!..

Арноо

Тагдырым берген белексиң жаным,
Жашоомо менин керексиң жаным.
Башаты болуп бакыттын бүтпөс,
Болгунуң менин түгөйүм жарым.

Өзүңсүз жашоо азабы бир тең,
Башкага сени кыялбайм билсең.
Бакытка ббалкып ойгонгум келбейт.
Жатканда уктап түшүмө кирсең.

Биринчи кат

Түбөлүккө өзүң менен болбосом,
Тирүү жүрүп күн кечүүмдөн не пайда?..
Аманат жан берилген соң бир ирет,
Өтүп жатса ыза-арман, бейпайда...

Кереги жок деген менен эстөөнүн,

Жүрөгүмө өчпөс атың жазылган.
Биздин сүйүү бир жарк этип, жалп өчүп.
Сыңарындай күзгү жаандын чагылган.

Тагы калып арман толгон сүйүүнүн,
Талкаланган ой-кыялым, үмүтүм.
Сени деле айыптоого негиз жок,
Махабаттан ташып туру күйүтүм.

Эчен жолу эстебеске ант берип,
Эчен жолу кайра эстеп сагындым.
Ырас мендик өкүмүдүр тагдырдын,
Тизе бүгө сенсиздикке багындым.

Махабат менен коштошуу

Сүйүүдөн жолу жок өндүү,
Муңайып турам бүгүн мен.
Бактысы болуп бөлөктүн,
Буйрулуп калган үчүн сен.

Буюгуп жолдор биз баскан,
Кайгынын басып туманы.
Бактылуу күндөр андагы,
Кош айтып бүгүн узады.

Сенсиздик азыр жашоомдо,
Төңкөрүш болуп капыстан.
Түшүнбөйм балким атаар суз,
Койнунда балкып атчу таң.

Түр-түмөн ойлор мээ чайкап,
Түтөтүп чылым удаама.
Олтурам коштоп сабырды,
Үмүткө үмүт улана.

.....

Узак мезгил сүйүүсүз жүргөнгөбү,
Көздөрүнөн сүйүүсүн төккөн көбү.
Бүлүк салып дүрбөттү ааламымды,
Уячаң ай жылмайып күлгөндөгү.

Ышкым түшүп жайнаган дидарыңа,

Ашык болдум бой-келбет бүт баарыңа.
Черттип кылын жүрөктүн титиретип,
Аваз болдуң махабат гитарыма.

Себеп болуп жакшылык-кубанычыма,
Түзүк жооп айт өмүрлүк суранчыма.
Жалгыз жүргөн жан элем Ромеодой,
Жульеттам бол жаралган бу бактыма!

Окуучу кыз

Күлмүндөп агай десең,
Жүрөгүм эргип кетет.
Кыялым ээ-жаа бербей,
Жамалың ээрчип кетет.
Бар болгун окуучу кыз,
Туйлатып жүрөгүмдү,
Ойноккон элеп-желеп

Демисиң өмүрүмдүн,
Бүрүсүң он гүлүмдүн.
Ай жамал карлыгачым,
Башаты көңүлүмдүн.
Жытыңдан искейм аяр,
Чоочутуп албайын деп.
Бириндей тоо гүлүнүн...

Мына

Себеп болгон өмүрүмдүн жазына,
Ишеними түгөнбөгөн казына.
Азабымды, санааркоомду заматта,
Алмаштырган кылыгына, назына.

Деми болуп ар күнүмдүн узаган,
Кубат болгон кезде кайгы тушаган.
Тагдырымда тоо көтөргүс орду бар,
Мага кымбат, мага керек бул-адам.

Эркелиги сымбатына төп келип,
Ак сезими мээрим менен өкчөлүп.
Азыр жүрбүз кол кармашып сүйүүнүн,
Дүйнөсүндө ар бир күндү өткөрүп.

Көп максатты мен деп койгон алдына,
Периште жан кудум эле алтын аа.

Жүрөгүмдүн түрсүл соккон дабышы,
Ээси анан мени сүйүүм ал мына!

Тагдырымдын эки тизгин бир чылбыр,
Өткөрөөрүм асыл жарым- ал мына!

Сен...

Жылмайганың окшоп кетип апамдын,
Жылмаюсун эске салып бир ирет.
Жүрөм азыр ышкы отуңа күйүп бир,
Ызгаарына сезиминдин титиреп...

...деген менен жылуусөзүң арнап кээ,
Жылытасың муздап барган көңүлдү.
Карегинден жайнап турган бак сымал,
Түбөлүгүм, бакытым да көрүндү.

Э-эх тентек кыз, эрким менен бийлеген,
Кайгырууну, муңаюуну билбеген.
Кылыгыңа маашырланып ансайын,
Сенден сүрдөп билбейм неге ийменем?!.

Кызыктарга бай дейт ушул дүнүйө,
Балким менин кызыкканым өзүңдүр.
Кадырыңа жетпей жүргөн жандарды,
Сүйүүң менен суктандыр да өкүндүр!..

Бирок... бирок, мени салба санаага,
Сүйөм сени, сүйөм билсең садага.
Жүрөгүңдөн жүрөгүмө орун бер,
Кучак ачып бакыт-кубаныч мага да.

Эске салган апакемдин күлгөнүн,
Жылмаюуңа жарашыктуу гүл өңүң.
Жүрөгүмдү туткун кылдың... Болчу дейм,
Арзышкан жар түбөлүктүү сүйгөнүм!..

Турмуш сынын майтарылбай бир жеңип,
Жүрчү болуп асыл жарым, сүйгөнүм!..

Жарыма

Санаа-муңга чөккөн бүтүн дүйнөмдү,
Сүйүү менен нурга бөлөп жарыткан.
Тилектешим, махабатым эгеси,

Жайдар мүнөз жаркылдаган жарык жан.

Ак жоолугу өзүнө бап, жарашып,
Жайкы таңдай нур чайыган элеси.
Окшоп кетип көлдүн аппак куусуна,
Сүйгөн жарым периштенин нак өзү.

Жылмаюусу, жүзүндөгү уяча,
Куп жарашып келбетине көрк берип.
Карай албай жалын чачкан көзүнө,
Кош карегим ала качам ойт берип.

Сырдуу дагы, сүрдүү, жылуу карашы,
Ниети ак, мага бакыт берүүчү.
Жан шеригим деймин сени арзышкан,
Сүйүүм болуп түбөлүктүү келүүчү!..

